

[Hans Hansen (Rørby).]

høje Ting, og jeg vil gerne have Lov til at pege paa en Ting, som findes i Sortbogen sammen med mange andre gode Ting for Bedømmelsen af Valutacentralens Virksomhed, at Glasværkerne her i Landet i Ly af Valutacentralen har kunnet forhøje Priserne paa Raaglas med 70—75 pCt. over Udlandets Pris og den danske Told tilsammen.

Naar Forholdet er det, saa ved enhver, der har det fjerneste Begreb om Nationaløkonomi, om Prisdannelse, at Valutacentralen skaber et Ly, hvorunder man i dansk Produktion og dansk Arbejde kan tage en Overpris og derigennem skabe en Dyrtdid, et Forhold, der er stik imod den naturlige Lov for Varebytning, og som bevirker en indskrænket Import, hvad der i det lange Løb maa ramme vore eksporterende Erhverv, fordi alle Varer, der indføres udefra, giver Udlandet en tilsvarende Købekraft over for danske Varer. Derfor er alle Varer her i Landet, uden Hensyn til hvor de kommer fra, danske Varer, fordi de er betalt med danske Produkter, og hemmer man Samhandelen ved Valutacentralen, aktiv Handelspolitik eller Toldforanstaltninger, saa rammer det i første Række de eksporterende Erhverv, men dernæst skaber det Dyrtdid, svækket Købeevne og stigende Arbejdsløshed. Det er denne ABC i Nationaløkonomi og Samhandel, som jeg synes, det er underligt, at en Regering og en højtæret Handelsminister kan se ganske bort fra.

Nu vil naturligvis Tilhængere af Told og aktiv Handelspolitik og Tilhængere af Valutacentralen indvende, at man skal værne dansk Arbejde og dansk Produktion, som den højtærede Handelsminister sagde det, under de forhaandenværende Forhold for at skaffe Arbejde. Men skaffer man nu Arbejde paa den Maade? Jeg mener nej, jeg mener, man skaber Arbejdsløshed, naar man fordyrer Varerne. Uden Hensyn til, hvordan man bærer sig ad i Udlandet, saa virker alle disse Foranstaltninger til en Forværrelse af de Foranstaltninger, som Udlandet skaber.

Saa vil jeg gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Handelsminister i Anledning af nogle Bemærkninger, Ministeren fremsatte i Gaar om Forholdene ved A/S Burmeister & Wain. Dér siger Handelsministeren, at han har givet Rigsdagsudvalget alle de Oplysninger, han var i Stand til at give, og at med Hensyn til de rejste kriminelle Sigtelser imod Enkeltmænd var han ganske ude af Stand til at tale med, da han, som han sagde,

ikke havde Kendskab til, hvad der var foregaaet, eller om der overhovedet var foregaaet noget.

Maa jeg her henviser til mine Udtalelser her i Tinget ved Behandlingen af Forslaget til en Ordning for Burmeister & Wain, som blev foretaget sidste Vinter i Februar, hvor jeg advarede Rigsdagen imod at tage det moralske Ansvar og gribe ind og forhindre Likvidation af Burmeister & Wain, men ogsaa henviste til Udtalelser, der var fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Rager, som hver for sig udtalte Betæneligheder og fremsatte Krav om, at Ansvarret maatte blive gjort gældende overfor rette vedkommende.

Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at følge med i, hvad der sker og er sket i Sagen Burmeister & Wain, og jeg gentager, hvad jeg sagde dengang, at her er Rigsdagen gaaet med til noget, som den slet ikke kan overse, og i Særdeleshed er det vanskeligt, naar man ikke er Medlem af det Udvalg, som faar disse Oplysninger. Men det forekommer mig dog, at de Beskyldninger, der er fremsat, er af saa graverende Art, at jeg ikke kan undlade her ved denne Lejlighed at stille et Par enkelte Spørgsmaal, først til de ærede Medlemmer, som jeg har nævnt, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Rager. Føler de ærede Medlemmer sig tilfredsstillede ved den Fremstilling, som den højtærede Handelsminister gav i Gaar angaaende Burmeister & Wain? Jeg vil gerne høre en Udtalelse fra de ærede Medlemmer derom.

Jeg staar nemlig her med et stenografisk Referat af en Vidneførsel i Københavns Byrets 15de Afdeling den 23. Oktober 1933 i en Sag angaaende Burmeister & Wain, hvoraf f. Eks. fremgaar — jeg skal nævne dette enkelte Spørgsmaal og gemme det andet, til vi kommer til Sagens Behandling ved en senere Lejlighed —, at der er rejst en Bessværing over, at afgaaede Direktør Overgaard i Burmeister & Wain har forlangt og har faaet en Pension fra Selskabet paa 30 000 Kr. om Aaret. Det blev i det omtalte Møde i Københavns Byret den 23. Oktober bekræftet af Højesteretssagfører David. Paa et Spørgsmaal, der er rejst under Vidneførselen, har Højesteretssagfører David efter det stenografiske Referat udtalt, at det behøver man ikke at spørge om, for det er givet, det er nemlig en Aftale. Jeg stiller nu det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister: Har Handelsministeren og har Udvalget ikke vidst om dette, og hvis de har vidst det, hvorfor har de saa ikke forelagt den Slags graverende Oplysninger